

אריק אבר

אומן ספוקן-וורד, עלה לישראל מסנט-פטרבורג ב-1990

בגיל שמונה נגזרתי מברית המועצות/ הודבקתי בישראל ומה יכולתי לעשות/ אני ילד רוסי בבית ספר דתי/ מי אני מי אני מי אני./ בחטיבה הבטתי היטב סביבי/ הבנתי שבארץ הכי טוב מזרחי/ אבל אייל גולן, ג'ל בשיער, נעלי פלטפורמה – שום דבר לא עזר/ תמיד נשארתי זר מוזר./ בתיכון ניסיתי לחזור לשורשים/ סיגרויות גלמור וקללות של רוסים./ אבל לא הצלחתי להתקבל להמון/ כבר חסרו לי יותר מדיי מילים בלקסיקון./ בצבא קלטתי מי-מו-מה/ דרך מיטות בנות האליטה התברגתי לחברה/ שניים לאה גולדברג, אלתרמן ועוז/ לא תמצא אשכנזי ממני במחוז/ וכך נחתי אני על זרי הדפנה/ חשבתי שמצאתי מי אני מה/ ואז מישהי פתאום לפתע פלטה:/ 'אתה רוסי משתכנז בלי ארץ מוצא!'/ מי אני מי אני תגידו לי מי אני מה..."

אלקס ריף

"שמי אלקס. בשנת 1991 היגרתי לארץ עם הורי מברית המועצות. ילדת דור 1.5. אחת ממיליון.

אני פועלת יחד עם חבריי להפיכת החגים, ההיסטוריה, והתרבות שממנה הגענו, לחלק מהתרבות הישראלית."

הטריגר

"שנים התביישתי במולדת שלי. כבר כילדה, עולה חדשה שניסתה לברוח מהגן, עשיתי הכול כדי להעלים את המבטא והשורשים שלי. רציתי להיות ישראלית, ועשיתי את 'מסע הכומתה' כולו. על פניו - החלום התגשם, אבל משהו נותר חסר. כשהתחלתי לחפור ולהבין למה - אחרי הכול, הדיכאון לא מרפה - הבנתי שרק דבר אחד חסר. אני. כשהתחלתי לחפש מי אני באמת, הגעתי לכתיבה על חוויות ההגירה שלי. סיפרתי בשירים על הילדה הקטנה שצחקו עליה, ועל ההתמודדויות של הוריי. כך הגיע ערב השירה הראשון שארגנתי - 'טוסובקה - שירת הגירה'"

"אמא שלי סיפרה לי/ שכשעלינו לארץ/ והמצב הכלכלי היה קשה/ היא מכרה את גופה לגברים. / כלומר, אמא שלי לא עבדה בניקיון/ אמא שלי היתה זונה.../ נדהמתי/ לא מעצם המכירה/ כי אם נפש אפשר, אז גם גוף/ אלא מהדרישה/ לשכר הוגן/ ממי שדופק אותה בתחת..."

יש לציין שנת עלייה # שיר הגירה

ריטה קוגן,

ריטה קוגן נולדה בסנט פטרבורג שברוסיה בשנת 1976, בת לאם מורה לספרות ולאב במאי תיאטרון. הוריה התגרשו כשהייתה בת שש. בשנת 1990 עלתה לישראל עם אמה.

שירתה בצה"ל כקצינת שלישות. למדה מדעי המחשב בטכניון והיא עובדת כמהנדסת בתעשיית השבבים. כתבה שירה עוד בילדותה. נמנית עם קבוצת היוצרים "דור 1.5"^[1] של כותבים צעירים ישראלים דוברי רוסית.

2016

1

לא אֲדַע מָה הִיָּה כָּאן פֶּעַם.
לא יוֹדַעַת מָה יֵשׁ כָּאן הַיּוֹם.
רק קוֹרֵי עֶכְבִּישׁ סְמִיכִים
נִדְבָּקִים זֶה לָזֶה וְאֵלִי
בְּמָקוֹם הַמְּצִיאוֹת.
לא יוֹדַעְתִּי מִי הִיָּתָה
עֲנָבֵל פְּרִלְמוּטֵר כְּשֶׁנֶּהְרָגָה,
וּמִדּוּעַ כָּלֵם אֲבָלִים.
לא יוֹדַעְתִּי מִי הִיָּה
יִצְחָק רַבִּין כְּשֶׁנֶּרְצַח,
וּמִדּוּעַ כָּלֵם אֲבָלִים.
רק יוֹדַעְתִּי לְצִיר קוִיִּם אֲדָמִים
עִם סָכִין יַפָּנִית
עַל פָּנִים זְרוּעוֹתֵי
וְלִקְחַת אֶקְסֵטִזִי
וְלַעוֹף מֵעַל נָהָר הַיַּרְדֵּן,
וְכָל פֶּעַם שְ�נוּסִיתִי לְנַחַת
סֻדָּקָתִי,
פֶּעַם גְּלָגֶלֶת,
פֶּעַם אֲבָרָה.